

Gaarde og Huse, Fæstesteder og Leiesteder. Jeg troer, at det Samme gjælder med Hensyn til Loven af 24de April 1860; men der er en Lov, som efter min Overbeviisning er aldeles afgjorende i denne Henseende, skjøndt den ikke endnu er bleven nævnt, og det er Loven af 24de Februar 1865. Denne Lov udvider nemlig de omhandlede Begunstigelser til ogsaa at gjælde med Hensyn til de Afhændelser af Bøndergods, der finde Sted efter Loven af 24de April 1860, altsaa alt det Gods, som tilhører Kirker, visse offentlige Stiftelser, det beneficerede Gods osv., og Loven af 24de April 1860 nævner heelt igjennem baade Gaarde og Huse, Fæstesteder og Leiesteder, ja der er endog en enkelt Paragraph, som hjemler vedkommende Minister, naar en Fæstegaard i Dverensstemmelse med Loven løsnes fra Godscomplexet, for at den kan gaae over til Arvesætte med Ret til at sælge og pantsætte, Tilladelse til at lade et Huus, der ligger paa Fæstegaardens Grund, med det samme tillagte Jordtillæg særskilt taxere, for at det kan blive afhændet i Dverensstemmelse med Loven og altsaa komme til at nyde Godt af de Begunstigelser, som Loven af 4de Juli 1850 tilstaaer. Alt i Medhold af denne Lov af 24de Februar 1865. Jeg anseer det altsaa for afgjort, at Loven af 4de Juli 1850 er anvendelig med Hensyn til Huse, hørende til et Bøndergodscomplex. Forslagsstilleren har nu udtalt, at hans Mening med dette Lovforslag gaaer noget videre, idet han ogsaa antager, at disse Begunstigelser, naar hans Lovforslag bliver til Lov, ville komme de Huse til Gode, som tilhøre enkelte Gaarde. Han udelukker saaledes løse Huse, om jeg maag kalde dem saa, saaledes at der kun bliver Tale om disse Begunstigelser, naar et Huus afhændes fra den Gaard, hvortil det hidtil har hørt. Jeg skal her bemærke, at den Forudsætning, der blev antydet af den høitærede Indenrigsminister, nemlig at Bestemmelsen kun kan gjælde med Hensyn til det første Salg, sikkert er rigtig, ligesom den ogsaa i sig selv er na-

turlig. Lovforslaget tilkjendegiver imidlertid tilstrækkeligt, at det ikke blot angaaer Huse, der høre til et Godscomplex, og Titlen tilkjendegiver allerede dette, idet der deri tales om Udvidelse af Begunstigelserne til Huse paa Landet, hvilket er et langt mere omfattende Udtryk. Lovforslagets § 1 tilkjendegiver det ligeledes, idet der tales om Gierne af Gaarde, til hvilke disse Huse høre, og endelig bestemmer Lovforslagets § 2 — en Paragraph, der vistnok forøvrigt i flere Henseender kunde give Anledning, deels til Tvivl og deels til Bemærkninger, som vilde tjene til at fremstille den som ikke i sig selv naturlig — at Anvendelsen af Begunstigelserne skal være knyttet til den Omstændighed, at det paagjældende Huus har været bortfæstet eller bortleiet i et Tidsrum af 5 Aar. Alt dette viser, at Lovforslaget gaaer videre end det, hvorpaa der nærmest synes at lægges Vægt, nemlig Afhændelse af Huse fra Complexer af Bøndergods. — Jeg har angivet Grundene, hvorfor jeg anseer det ønskeligt, at man faaer fastslaaet ved Lov, ikke alene hvorvidt de i Loven af 4de Juli 1850 fastsatte Begunstigelser skulle være anvendelige med Hensyn til Huse, hørende til et Godscomplex, men fortrinligviis hvorvidt disse Begunstigelser ogsaa skulle komme til Anvendelse med Hensyn til Huse, der maatte afhændes til Brugere, deres Børn osv., uden at henhøre til et Godscomplex. Jeg kan ikke nægte, at jeg anseer dette sidste Forhold for at være af den Betydning, at jeg vilde ansee det for hensigtsmæssigt, om man ved denne Leilighed kunde sørge for, at Bestemmelsen ogsaa blev anvendelig derpaa, altsaa paa Huse, som ikke høre til et Godscomplex, men til en enkelt Gaard. Jeg skal derved henlede Opmærksomheden paa, at allerede den Paragraph i Loven af 24de April 1860, som jeg har nævnt, omtaler det Tilfælde, at der er saadanne til en Bøndegaard hørende Huse, som kunne sælges med disse Begunstigelser, og jeg troer, at man ikke vilde komme ind paa et Omraade, der kunde fremkalde særegne Be-